

Egyetemi doktori (Ph.D.) értekezés tézisei

A BROJLERCSIRKE FUNKCIONÁLIS
TAKARMÁNYOZÁSÁNAK LEHETŐSÉGE

Pálfy Tamás

Témavezető: Dr. Gundel János

DEBRECENI EGYETEM

Állattenyésztési Tudományok Doktori Iskola

Debrecen, 2009.

I. BEVEZETÉS, TÉMAFELVETÉS

Humán élelmezési szempontból az élelmiszerek zsírsavtartalma kiemelt jelentőségű. Ezen belül is előkelő helyet foglal el az n-3 zsírsavak abszolút és n-6-hoz viszonyított relatív mennyisége. Ezen esszenciális zsírsavaknak kiemelkedő szerepe van a csecsemők egészséges fejlődésben, nélkülözhetetlenek a normális mentális fejlődéshez és működéshez, valamint a kardiovaszkuláris és a daganatos betegségek megelőzésében. Ezeken túl a szervezet számtalan alkotójának építőkövei, alapanyagai (sejtmembránok, hormonok). Az előbbiek alapján talán nem véletlen, hogy a funkcionális élelmiszerek egyik, talán legnagyobb hangsúlyt kapott csoportját, a módosított zsírsavösszetételű termékek alkotják. Kutatómunkánk során a brojlerhús zsírsavösszetétel módosításának lehetőségeit és korlátait vizsgáltuk.

Elsősorban monogasztrikus állatok esetében a hús zsírsavösszetételét módosíthatjuk oly módon, hogy az állatokkal olyan zsírsavösszetételű takarmányt etetünk, ami előreláthatólag céljainknak megfelelően változtatja meg a hús zsírsavösszetételét. Ennek érdekében olyan takarmányt etetünk, amelynek eredményeként, egy nagyobb hozzáadott értéket (kedvezőbb zsírsav-, ásványi anyag-, vitamintartalom) képviselő termék előállítása válhat lehetővé. Ezt a takarmányozási módszert funkcionális takarmányozásnak tekintjük. Munkánk során egy kedvezőbb zsírsavtartalmú csirkehúst úgy kívántunk előállítani, hogy az állatok termelése, valamint a hús egyéb minőségi paraméterei ne csökkenjenek.

Ennek érdekében az alábbi két kísérletet hajtottuk végre:

➤ Az első kísérletben a takarmányba kevert különböző olaj és zsír kiegészítés hatását vizsgáltuk brojler kakasok termelésére. Az ezeken a takarmányokon felnevelt állatok húsának különböző minőségi paramétereit vizsgáltuk (zsírsav-, összpigment tartalom, kémiai összetétel, pH, szín, TBARS értékek).

➤ Az első kísérlet eredményeit is felhasználva a másodikban már csak egy kísérleti olajkeveréket használtunk, és ennek hatását vizsgáltuk az etetési idő függvényében. A madarak teljesítményén kívül mértük az első kísérlethez hasonlóan a termelt hús táplálkozásélettani, technológiai és organoleptikus minőségét is.

II. ANYAG ÉS MÓDSZER

Mindkét kísérletben 1200 Ross-308-as kakas csibét telepítettünk, 4x5x60-as kísérleti elrendezésben. A madarak tartástechnológiáját a hibridtenyésztő ajánlásainak megfelelően állítottuk össze. A takarmányozás ad libitum három fázisú takarmánnyal történt. A kezelések közt csak a takarmány zsírforrásában volt eltérés.

Az első vizsgálat négy kezelésében 3%-ban bekevert sertészsír (1. kezelés), napraforgó-(2. kezelés), szója-(3. kezelés) és lenmagolaj(4. kezelés) biztosította a tápok eltérő zsírsavtartalmát. A másodikban a kezelések közti különbség a 1,5% len és 1,5% repceolajat tartalmazó a „kísérleti” takarmány etetési idejében volt. Míg az 5. kezelés a hizlalás alatt végig a 3% napraforgóolajat tartalmazó kontroll takarmányt fogyasztotta, addig a 6. kezelés a 35. napig, a 7. kezelés pedig a 21. napig fogyasztotta azt, ezután pedig a „kísérleti”-t. A 8. kezelés madarai a 0. naptól a vágásig (42. nap) ették a „kísérleti” takarmányt.

A madarak súlygyarapodását és takarmány fogyasztását hetente mértük. Az első kísérletben húsvizsgálatokat a vágás után vett mellmintákból végeztük el. Meghatároztuk a friss húsból vett minták zsírsav- és kémiai összetételét, pH-ját, valamint összpigmenttartalmát. A tárolás alatt bekövetkező avasodási folyamatok gyorsaságát a TBARS meghatározásával számszerűsítettük, míg a színváltozást CIE L*a*b* színrendszerben mértük. A második kísérletben a mellhúson kívül a combhús minőségi paramétereit is vizsgáltuk, valamint zsírsavanalízist végeztünk a húsmintákon kívül hasüri zsírból és bőrből is.

A kapott eredmények értékelése SPSS for Windows 13.0 programcsomag segítségével történt.

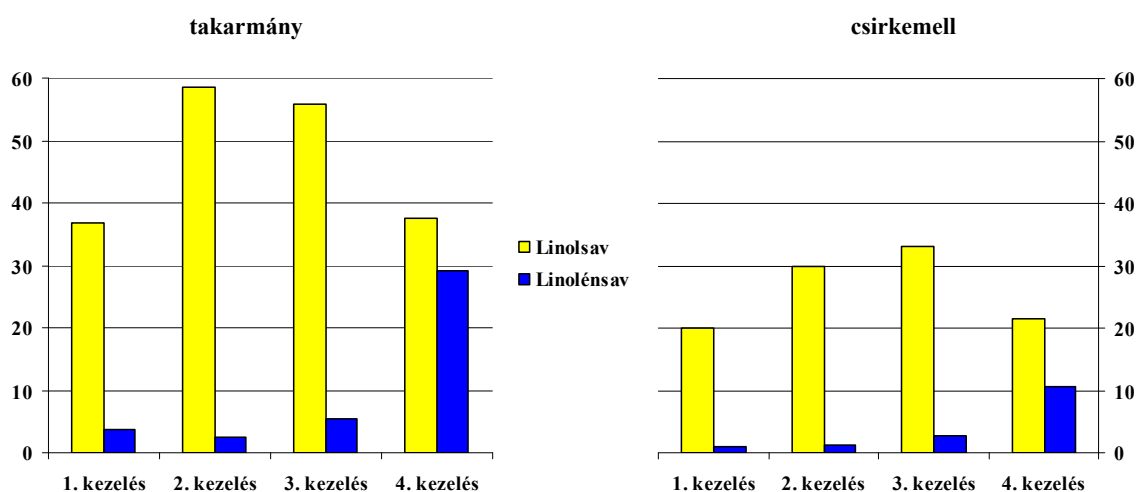
III. EREDMÉNYEK

1. kísérlet

A négy kezelés közt a nevelés egészét tekintve, sem súlygyarapodásban, sem fajlagos takarmányhasznosításban nem volt különbség. A vágási kihozatal eredményei közül a grillsúlyra, a mellsúlyra és a combsúlyra nem volt hatással a kezelés. Azonban a zsigeri szervek méréséből kiderült, hogy a 4. kezelés egyedeinek májsúlya elmaradt a másik háromtól, a legkifejezettebb különbség az 1. és 4. kezelés közt volt. Az 1. és 2. kezelés madarainak abdominális zsírtartalma meghaladta a másik két kezelését.

Az etetett takarmányok zsírsavösszetétele tükröződött a mellhús zsírsavösszetételében (1. ábra). A mellhús mintákból mért zsírsavanalízis szerint az 1. kezelés tartalmazott a legtöbb telített zsírsavat (SFA), ehhez hasonlóan alakult az egyszerűen telítetlen zsírsavak mennyisége is. Az előbb említett két zsírsavcsalád a 3. kezelés esetében volt a legkisebb mennyiségben jelen. Ennek a következtében, ezen kezelésnek volt a legmagasabb a PUFA tartalma. Linolsav tartalom alapján kiemelkedett a többi közül a 3. kezelés (32,97%), ettől valamelyest kevesebbet tartalmazott a 2. csoport. A 4. kezelés 10,63%-os átlagos α -linolénsav tartalma közel négyszeresen meghaladta a másik három csoportét. Szintén a 4. kezelés mintáiban volt a legtöbb eikozapentaénsav és dokozahexaénsav. Az n-6/n-3 zsírsavarányt a szójaolaj

1. ábra: Az etetett takarmány és a mellhús esszenciális zsírsavösszetétele
(g/100g zsírsav)

kiegészítés az igen tág 20:1 (1. kezelés) körüli értékről 12:1-re csökkentette. A legnagyobb változást azonban a nagy linolénsav tartalmú lenmagolaj okozta, ahol ez az arány a 2:1 értékre csökkent.

A vágást követő 24. órában a 4. kezelésnek pH-ja meghaladta a többi csoportét. A mellhúsok kémiai összetételében jelentős különbséget nem találtunk. A pigmenttartalom vizsgálatból kiderült, hogy a 2. kezelés pigmenttartalma elmaradt az 1. és 4. kezeléstől. Az avasodási folyamatok hasonló sebességgel mentek végbe a tárolás alatt valamennyi kezelésben. Az organoleptikus vizsgálatokban a sertészsír kiegészítést fogyasztó kezelést találtuk a legjobbnak.

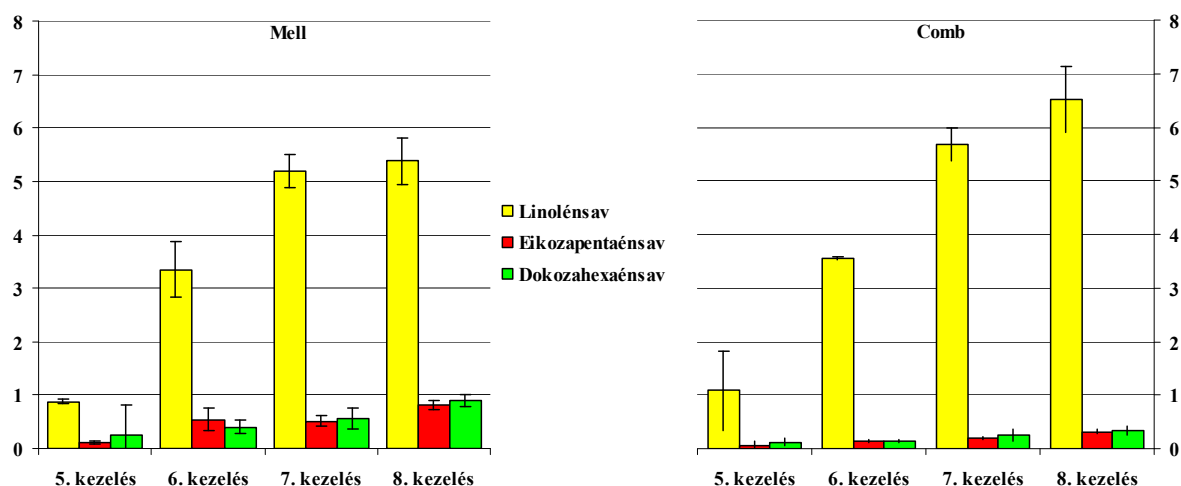
2. kísérlet

A hizlalás első 4 hetében a 8. kezelés súlygyarapodása némileg elmaradt a többitől, azonban a 42. napra ez a különbség az 5. és 7. kezeléssel szemben eltűnt. A 6. kezelés a nevelés egészét tekintve jobban teljesített a többi csoportnál. A fajlagos takarmányhasznosításra nem volt hatással a kezelés. A darabolt testrészek között, egyedül a csontos mell súlyában volt különbség, amely az 5. és 6. kezelés esetében meghaladta a 8. kezelését.

A szövetekből elvégzett zsírsavanalízisek eredményei azt mutatták, hogy a kísérleti takarmányt fogyasztó kezelések n-6/n-3 zsírsavaránya a kezdeti 13:1 értékről, már egy heti etetést követően 5:1 értékre csökkent, az α -linolénsav tartalom pedig a négyszeresére nőtt. A kísérleti takarmány etetési idejének növekedésével tovább csökkent az n-6/n-3 arány és nőtt az α -linolénsav tartalom valamennyi vizsgált szövetben. A mell és combhúsban a 7. és 8. kezelésben jelentős mennyiségű eikozapentaénsav (EPA) és dokozahexaénsav (DHA) halmozódott fel, míg az abdominális zsírban és a bőrben az α -linolénsav mennyisége nőtt.

A sütés csak kis mértékű hatással volt a hús zsírsavösszetételre. Az egyszeresen telítetlen zsírsavak (MUFA) mennyisége kismértékben nőtt, és ezzel arányosan a többszörösen telítetlen zsírsavak (PUFA) mennyisége csökkent. Az 5. és 8. kezelésben az olajsav és az eikozénsav mennyisége nőtt szignifikánsan. Az α -linolénsav mennyisége egyik kezelésben sem változott. A linolsav, az 5. kezelésben, a sütés hatására nem számottevő mértékben csökkent.

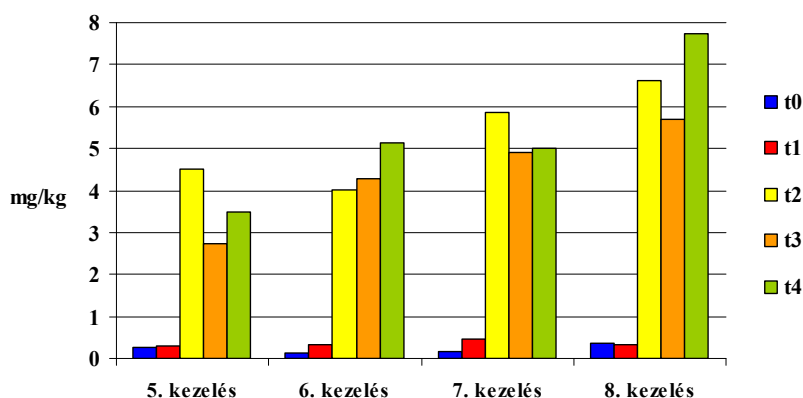
2. ábra: A mell és comb n-3 zsírsavtartalma (g/100g zsírsav)

A minták kémiai összetételében csak csekély eltéréseket találtunk. A mellminták közül a 7. kezelésnek volt a legnagyobb (26,24%) szárazanyag tartalma. A 7. kezelés nyerszsírtartalma mintegy 30%-kal meghaladta a másik három kezelését. A comb minták esetében a szárazanyag tartalomban nem volt szignifikáns különbség, a nyerszsír tartalom jelentős szórást mutatott, egy-egy kezelésen belül is, legalacsonyabb a 8. kezelésben, legmagasabb pedig az 5.-ben volt.

A TBARS vizsgálatokból kiderült, hogy a sütés jelentősen katalizálta az oxidációs folyamatokat. A mellhús vizsgálatait az 2. ábra mutatja. A combhús vizsgálati eredményeinek tendenciája megegyezett a mellével.

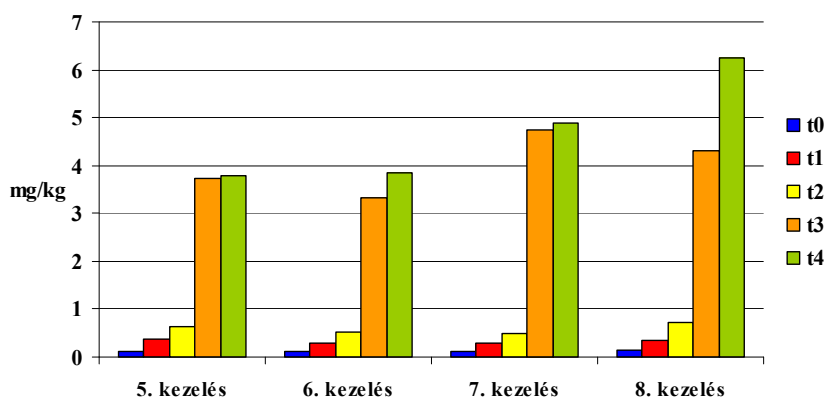
2. ábra: Friss mellhús oxidatív elváltozása sütés és tárolás hatására (MDA: mg/kg)

t₀=nyers, t₁=sütés után, t₂=4 nap tárolás után, t₃=sütés után 6 hónap fagyasztás, t₄=fagyasztás után felmelegítve

A 6 hónapon keresztül tartó fagyasztva tárolás alatt a hús TBARS értékei nem emelkedtek jelentős mértékben egyik kezelésben sem. Azonban a fagyasztást követő sütés ismét felgyorsította az oxidációt mind a mell, mind a combhús esetében. A mellminták eredményeit a 3. ábra mutatja.

3. ábra: A mellben lejátszódó oxidációs folyamatok a fagyasztott mintákban (TBARS)

t₀=frissen, t₁= felengedés után, t₂= sütés után, t₃=3 nap tárolás után, t₄=tárolás, felmelegítés után

Az organoleptikus vizsgálatok megerősítették a sütés hatására felgyorsuló avasodást. A frissen sült húsból egyik kezelés esetében sem tapasztaltunk kellemetlen érzékszervi tulajdonságot, azonban a 3 napos tárolás után valamennyi kezelésre egyöntetűen jellemző volt a kellemetlen avas íz és illat.

IV. KÖVETKEZTETÉSEK, JAVASLATOK

Első kísérlet

A brojlerok vágási súlyára az általunk használt olajkiegészítéseknek nem volt hatása, csupán tendenciának nevezhető a szójaolajos kezelés jobb teljesítménye. Eredményeink szerint izokaloriás és izonitrogén takarmányok esetén, a takarmány zsírsavösszetétele nem befolyásolta takarmányhasznosításukat.

A madarak vágási paraméterei közül az abdominális zsír mennyiségére volt a kezeléseknek szignifikáns hatása. A sertézsírt tartalmazó takarmányt fogyasztó kezelés hasüri zsírtartalma szignifikánsan ($P < 0,05$) meghaladta, a magasabb PUFA tartalmú, szójaolajat és a lenmagolajat fogyasztó kezeléseket. Ennek oka lehet a lipid oxidáció és a lipogenezis intenzitásának változása. Az ugyancsak magas PUFA tartalmú napraforgó olaj hatására nem csökkent számottevően az abdominális zsírtartalom, ez feltételezhetően a napraforgóolaj magas linolsav és alacsony α -linolénsav tartalmával állhat összefüggésben, vagyis a hasüri zsírfelhalmozódást nem a takarmány összes PUFA tartalma befolyásolja, hanem az n-6/n-3 zsírsavaránya.

Eredményeink szerint a takarmány zsírsavösszetétele nagyban befolyásolja a hús zsírsavösszetételét. Szoros összefüggést találtunk a takarmány és a szövetek linol és linolénsav tartalma között. Az ember számára optimálisnak tekintett 6:1-4:1 n-6/n-3 zsírsavarányhoz legközelebb a lenmagolajos kezelés került. Itt azonban már az optimálisnál is szűkebb 2:1 arány alakult ki. A közel azonos PUFA tartalmú tápok esetén, az n-6/n-3 arányának szűkülésével nőtt a mellszövet EPA és DHA tartalma. Ezzel párhuzamosan csökkent a szövetek arachidonsav tartalma. Ez az n-6 és n-3 zsírsavcsalád bioszintézisében részt vevő közös enzimek használatában lévő kompetíció következménye.

A húsok pH-ja megfelelő volt, egyik kezelés sem okozott szélsőséges változást. A lenmagolajos kezelés végső pH-ja magasabb volt, mint a másik három kezelésé, valamint ennek a kezelésnek volt a legmagasabb az összes pigmenttartalma is. Valószínűleg ennek és a magasabb pH-nak köszönhető, hogy ebben a kezelésben mértünk a legalacsonyabb első napi L^* értékeket. Vagyis a műszeres mérés is sötétebb színt igazolt.

A hús zsírsavösszetételének megváltozása és a tárolás alatti oxidatív elváltozások közt nem találtunk egyértelmű összefüggést. Az irodalmi adatok alapján

várható volt, hogy a sertézsíros kezeléshez képest, a magasabb PUFA tartalomú másik három kezelés oxidatív stabilitása csökken. Azonban ez a tárolás 8 napja alatt nem következett be. Ennek oka az lehet, hogy oxidatív érzékenység szempontjából nincs olyan kiemelt szerepe a PUFA-nak, mint ahogyan vártuk. Valószínűleg az összes telítetlen zsírsav tartalom, tehát a MUFA+PUFA mennyisége, illetve ennek a telített zsírsavakhoz viszonyított aránya jelentősebb szerepet játszik a hús stabilitásában. Valamint a mellhús alacsony zsírtartalma (<2%) miatt az előidézett változások kisebb hatásúak lehetnek, mint egy nagyobb zsírtartalmú szövetben.

Az organoleptikus vizsgálatok eredményei alapján elmondható, hogy az olajkiegészítés hatással volt a vágott áru minőségére. Az íz, illat, tekintetében a sertézsíros kezelés szerepelt a legjobban, míg a napraforgóolajos kezelés árnyalatnyival sötétebb színét ítélték a bírálók jónak. A lenmagolajos kezelés íz és illat tekintetében maradt el a többitől, és ennek köszönhetően, a végső rangsorban hátrább szorult, azonban a lenolaj etetésekor előforduló kellemetlen ízt, és illatot egyik kezelés esetében sem tapasztaltuk.

Második kísérlet

A madarak súlygyarapodására a kezeléseknél ebben a vizsgálatban sem volt hatása, a vágási súlyt tekintve a kezelések közötti eltérés nem haladta meg a 3%-ot. A fajlagos takarmány hasznosításban sem tapasztaltunk különbséget.

A vizsgált szövetek zsírsavösszetétele alapján megállapíthatjuk, hogy valamennyi szövetben csökkent a linolsav és nőtt a linolénsav mennyisége a kísérleti táp hatására, valamint szűkült az n-6/n-3 zsírsav aránya azon kezeléseknél, amelyekben fogyasztottak a kísérleti olajkeverékből. A takarmány zsírsavösszetételének változása igen gyorsan megjelent a szövetekben. Az elérni kívánt szűkített n-6/n-3 arány már egy hetes etetés után kialakult.

A magas linolénsav tartalmú kísérleti takarmánynak már egy hetes etetése is csökkentette a szövetek arachidonsavtartalmát. A táplálkozásélettani szempontból kiemelkedő jelentőségű, hosszú, szénláncú többszörösen telítetlen zsírsavak (EPA, DHA) mennyisége a magas linolénsav tartalmú takarmány etetési idejének növekedésével folyamatosan nőtt valamennyi vizsgált szövetben. A szövetek, és a szervek között ezen zsírsavak beépülésében, jelentős eltérések vannak. Az elsősorban

nem takarmány eredetű hosszú szénláncú többszörösen telítetlen zsírsavak (EPA, DPA, DHA) a mell és combszövetben gyorsan akkumulálódtak. Az abdominális zsírban és elsősorban a bőrben/bőr alatt, kisebb mennyiségben és késleltetve jelentek meg. Ennek oka lehet az egyes szövetek eltérő affinitása a hosszú szénláncú n-3 zsírsavak iránt. A mell EPA, DPA, DHA tartalma magasan kiemelkedett a többi testrészhez képest.

A különböző hőkezelési eljárások (sütés grill, illetve mikrohullámú sütőben) a húsok SFA tartalmát nem befolyásolták, azonban a MUFA (3%) tartalmat kismértékben növelték és ezzel egyidejűleg a PUFA (3%) mennyisége csökkent, ezek a változások igen kismértékűek. A vágott áru pH-ja és zsírsavtartalma között összefüggést nem találtunk. Az első kísérlet alapján azonban a pH eltérés befolyásolja a hús színét: magasabb pH értékhez alacsonyabb L^* és magasabb a^* érték párosul. A húsok összes pigmenttartalma és az objektív színmérés eredményei közt nincs összefüggés. Tehát a hús mért színéből nem lehet következtetni az összes pigment tartalmára.

A friss mellhús MDA tartalmára nem volt hatással sem a zsírsavtartalom, sem az n-6/n-3 zsírsavak aránya. A comb TBARS értékei, kezeléstől függetlenül, a tárolás alatt sokkal intenzívebben nőttek, mint a mellhúsé. Ennek oka lehet a comb magasabb zsírtartalma, és a fejlettebb érhálózata. A combhús tárolásakor azt tapasztaltuk, hogy az n-6/n-3 arány szűkülésével csökken az oxidatív stabilitás. Ezt a sütési vizsgálatok, mind a mell, mind a combhús esetében megerősítették. A hőkezelés után jobban érzékelhetők a húsban lejátszódó oxidációs változások, ugyanis a főzés hatására az oxidációs folyamatok jelentősen felgyorsultak, ami több faktor együttes hatásának köszönhető. Ezt a hatást több másik gyakorlati eredmény is igazolja, melyek egybehangzóan állítják, hogy a hőkezelés felgyorsítja a lipid oxidációt, ami a tárolási körülményektől függő sebességgel folytatódik. A fagyasztás során csak csekély mértékben emelkedik a TBARS, a hőkezeléshez hasonló katalizáló hatása nincs.

A tárolt sült húsban mért magas TBARS értékeket a hús érzékszervi tulajdonságai is alátámasztották, erősen állott, avas ízt tapasztaltunk valamennyi kezelés esetén. Az oxidatív átalakulás ilyen kis mértékű különbségeit, az érzékszervi vizsgálatokkal nem lehet kimutatni.

V. ÚJ, ILLETVE ÚJSZERŰ TUDOMÁNYOS EREDMÉNYEK

- Az általunk vizsgált módosított zsírsavösszetételű takarmányok etetése nem befolyásolta a brojlerek takarmányhasznosítását, a mell és combhús kémiai összetételét.
- Az abdominális zsír mennyiségét izonitrogén és izokaloriás takarmány esetén nem az összes többszörösen telítetlen zsírsavtartalom, hanem az n-6 és n-3 zsírsavak aránya befolyásolja. A takarmány linolsav tartalma és az abdominális zsírtartalom közt pozitív, míg az α -linolénsav tartalom és az abdominális zsírtartalom közt negatív összefüggés áll fenn.
- A takarmány zsírsavtartalmának változása, már rövid (egy hetes) etetési időt követően is módosítja a húsminták zsírsavtartalmát.
- A vizsgált szövetek közül a hosszú szénláncú többszörösen telítetlen n-3 zsírsavak (EPA, DHA) elsősorban a mell és a combhúsban jelentek meg, a bőrben és az abdominális zsírban nem, vagy csekély mértékben.
- A friss hús TBARS értékeit nem befolyásolja az n-6/n-3 zsírsavak aránya, viszont tárolás alatt az oxidatív stabilitás csökken a hús n-6/n-3 zsírsavarányának szűkülésével.
- Csirke mell- és combhúsban a CIE L*a*b* rendszerű színmérés és a pigmenttartalom közt nincs összefüggés, a szint valószínűsíthetően a hús végső pH-ja befolyásolja.
- Az általunk összeállított olajkeverék működött, mint funkcionális takarmány, igazolva azt, hogy etetésével lehetőség van egy funkcionális élelmiszer előállítására.

Publikációs Jegyzék

Lektorált tudományos közlemények:

Pálffy T. – Gundel J. (2005): A brojlertest zsírsavösszetétel módosításának takarmányozási lehetőségei, Agrártudományi Közlemények 16. Debrecen, 29-34.

Pálffy T. – Gundel J. (2006): A takarmány zsírsav-tartalmának hatása a csirkehús oxidatív stabilitására és színére, Agrártudományi Közlemények 21. Debrecen, 25-30.

Pálffy T. - Hermán A. - Ács T. - Csapó I. - Vadáné K. M. – Gundel J. (2006): Effect of dietary fatty acids on the oxidative stability of broiler meat. The 4th International Symposium „Natural Resources and Sustainable Development”. Oradea, 491-496.

Pálffy T. – Hermán I. - Lugasi A. – Vadáné K. M. – Erdélyi I. - Gundel J. (2007): Emelt alfa-linolénsav tartalmú tápok hatása a brojler csirke húsmínőségére. Agrártudományi Közlemények 26. Különszám, Debrecen, 29-33.

Erdélyi I. – Bársony P. – **Pálffy T.** – Hermán I. – Gundel J. (2007): Hökezelt takarmányok a pulykák takarmányozásában. Agrártudományi Közlemények 26. Különszám, Debrecen, 19-22.

Erdélyi I. – Bársony P. - **Pálffy T.** – Hermán I. – Gundel, J. (2007): Pulykahízlalás expandált takarmánnyal, Állattenyésztés és Takarmányozás, 56. (közlésre elfogadva)

Erdélyi I. – Bársony P. - **Pálffy T.** – Mátrai T. – Kókai M. - Salgó A. – Marthné, S. J. – Hermán I. – Gundel, J. (2007): Expandálás és granulálás hatása takarmányok táplálóértékére, Állattenyésztés és Takarmányozás, 56. (közlésre elfogadva)

Könyvrészlet:

Pálffy T. – Hermán I. - Lugasi A. – Erdélyi I. – Gundel J. (2007): A csirkehús zsírsavösszetételének hatása az oxidatív stabilitására. 156-161. In: Az állati influenzák és más állatbetegségek sodrában. Szerk: Jávör A- Tanyi J. ISBN: 978-963-9732-14-8, Debrecen, 2007.

Erdélyi I. - Bársony P. - **Pálffy T.** - Hermán I. - Gundel J. (2007): Expandálás és granulálás hatása enzimmel kiegészített pulykatakarmányokra. 162-167. In: Az

állati influenzák és más állatbetegségek sodrában. Szerk: Jávör A. - Tanyi J. ISBN: 978-963-9732-14-8, Debrecen, 2007.

Teljes terjedelmű konferencia előadás

Erdelyi I. – **Pálffy T.** (2005): Expanded and granulated fodder in pig breeding. Sustainable Agriculture Across Borders in Europe, Debrecen – Oradea, 234-238.

Pálffy T. – Erdelyi I. (2005): The effects of different fat sources on broilers performance and fatty acid composition. Sustainable Agriculture Across Borders in Europe, Debrecen - Oradea, 148-152.

Konferenciák, posztterek:

Pálffy T. (2005): Különböző takarmányzsirok hatása a broilerek teljesítményére és zsírsavösszetételére. XI. Ifjúsági Tudományos Fórum, Keszthely 2005. március 24.

Gergely A. - Hermán A. - Ács T. - Gundel J. - **Pálffy T.** - Mihók S. - Lugasi A. (2006): Microelements in muscle tissues of turkes kept on intensive and extensive farming system. Proc. International Symposium on Trace Elements in the Food Chain, Budapest, 2006. május 25-27.

Pálffy T., Ács T., Gergely A., Hermán A., Gundel J., Mihók S., Lugasi A. (2006): Microelements in the meat of chickens and pigs kept on the diets containing different fat sources. Proc. International Symposium on Trace Elements in the Food Chain, Budapest, 2006. május 25-27.

Pálffy T., - Fébel H., - Ács T., - Vadáné K. M., - Hermán A., - Gundel János (2006): A takarmány zsírsav-összetételének hatása csirkék antioxidáns rendszerére, valamint a hús oxidatív stabilitására és színére. Magyar Táplálkozástudományi Társaság XXXI. Vándorgyűlése. Keszthely, 2006. október 5–7.

Pálffy T. -Fébel H. - Ács T. - Vadáné K. M. - Hermán A. - Lugasi A. - Gundel J. (2006): A takarmány zsírsav-összetételének hatása csirkék antioxidáns rendszerére, valamint a hús oxidatív stabilitására és színére. XXXI. Óvári Tudományos Nap, Élelmiszer Alapanyag Előállítás-Quo Vadis? Proc. 64. 2006. október 5.

Fébel, H. – Mézes, M. – Gundel, J. – Hermán, A. – **Pálffy, T.** – Blázovits, A. (2005): Különböző zsírforrások és az antioxidáns rendszer kapcsolatának vizsgálata egyes

háziállatfajokban. Magyar Szabadgyök Kutató Társaság III. konf., Debrecen, 2005.
október 13-15.